

4. Zamyslete se. Jak se přeživší lidické děti vyrovnávaly se svým osudem? (odloučení od rodičů, převýchova v adoptivních rodinách a další následné odloučení, zničení domovů, ztráta blízkých i kamarádů...)

NÁVRATY LIDICKÝCH DĚTÍ

Pracovní list II.

Doplňující informace – na níže uvedených odkazech se můžete podívat na výpovědi lidických žen, které vypráví o tom, co prožily, krátké minutové dokumenty a interaktivní web vytvořený k 80. výročí vyhlazení Lidic a Ležáků.

105 dokumentární film

Výpovědi lidických přeživších

Interaktivní web Památníku Lidice

Minuty z historie

Návod k pracovnímu listu:

1. Přečti si pozorně následující texty a seřaď je chronologicky za sebou (1 – 6). Náповědu hledej ve výstavě. Po načtení QR kódů si se spolužáky přehraj krátká tematická videa:

Konec války – pátrání po dětech

Na závěr tryzny konané 10. června 1945 se Anna Hroníková obrátila na přítomné se zoufalou prosbou: „Pomozte nám najít naše děti. Bez nich by život nebyl životem!“ Rozsáhlé pátrání, které se rozeběhlo v následujících letech, však bylo úspěšné jen z velmi malé části. Nalezeno bylo pouze 17 dětí ze 105. Zbývajících osmaosmdesát (!) nacisté zavraždili.

Děti do jednoho roku – v dětském domově v Krči

Vlastní cestou se ubíraly osudy sedmi lidických dětí, kterým v době vyhlazení obce dosud nebyl jeden rok. Šlo o Františka Černého, Veroniku Hanfovou, Pavla Horešovského, Josefa Minaříka, Jiřího Müllera, Libuši Müllerovou a Jiřího Pitína. Děti zpočátku pobývaly v nalezinci na Karlově, odkud byly převezeny do budovy techniky v Resslově ulici a nakonec do německého dětského domova v Krči. Zde se, s výjimkou Františka Černého, který zemřel již 2. července 1942, dožily konce války.

Návraty lidických dětí

Jako první se po válce do Lidic vrátilo šest dětí z krčského nalezince a Evička Kubíková, která se po vyhlazení obce dostala do rodiny své tety žijící v Německu. V září 1945 z Německa přijela Anička Hanfová a díky její podrobné výpovědi se podařilo v říjnu 1945 nalézt v Dessau její sestru Marii, v prosinci 1945 v Rakousku bratra Václava, v březnu 1946 v Sassnitz na Rujaně Emilku Frejovou a v srpnu 1946 Marušku Doležalovou, která žila v Boizenburgu v Meklenbursku. V květnu 1946 byla v české rodině na Zbraslavi objevena Věra Müllerová a později ve Stráncích Jaroslav Korecký. V září 1946 do republiky přijela Věra Vokatá, v březnu 1947 se vrátil Václav Zelenka. Bohužel jako poslední.

Dodatečná poprava v Kobylisích

Lidická tragédie měla smutné pokračování 16. června 1942, kdy bylo na kobyliské střešnici popraveno dalších šestadvacet jejich obyvatel. Mezi nimi i Josef Doležal a Josef Nerad, u nichž se při kontrole osobních dat v kladenské reálce zjistilo, že o několik dnů překročili patnáct let, což byl věk, od kterého byli lidičtí muži vražděni zastřelením.

Poslední společné chvíle žen s jejich dětmi

Posledním místem pobytu žen a dětí ve vsi se stala lidická škola přeměněná dočasně na věznicí. Ráno před ní předjela nákladní auta, která odvezla ženy s dětmi do Kladna. V pátek 12. června 1942 večer se v tělocvičně kladenského reálného gymnázia odehrála jedna z nejotrěsnějších scén lidické tragédie. Násilné odebrání dětí matkám.

Lidické děti narozené po 10. červnu 1942

V budově kladenské reálky zůstaly po odjezdu žen a dětí Anna Kohlíčková, Marie Hanzlová, Žofie Pešková a Marie Müllerová, které se nalézaly ve vysokém stupni těhotenství. Jejich cesta skončila v nacistickém ústavu v Dykově ulici 20 na pražských Vinohradech, kde postupně porodily. Poté byly Istí odděleny od dětí a odeslány za ostatními do koncentračního tábora Ravensbrück. Narozené děti byly pod německými jmény předány do nalezince na Karlově, kde s výjimkou Věry Müllerové, která byla po válce nalezena, zemřely. Do Dykovy ulice dorazily 13. října 1942 z koncentračního tábora i další dvě lidické ženy – Anna Korecká a Anna Straková, u nichž bylo dodatečně zjištěno, že jsou těhotné. Obě porodily zdravé děti, ale po válce se podařilo nalézt jen malého Jaroslava paní Korecké. Přímo v Ravensbrücku porodila navíc 28. října 1942 své desáté dítě Františka Hroníková. Chlapeček však byl ihned poté dozorkyněmi zavražděn.

2. Hledej ve výstavě. Dopln k fotografii jména dětí. Popiš spolužákům, o jakou skupinu dětí se jedná a kdy a kde byla fotografie pořízena:

3. Najdi ve výstavě všechny fotografie a informace o Jiřím Pitínovi a vyprávěj jeho příběh spolužákům:

- Kde a jak byl oddělen od maminky? Kolik mu v té době bylo let?
- Kam následně vedla jeho cesta?
- Byl vybrán na převýchovu?
- Kde se nacházel během války?
- Setkal se po válce se svou maminkou?
- Kým byl po návratu vychováván?